

Δραστηριότητα Γ3

Από την επίσκεψη στο πεδίο δώσαμε διάφορες φωτογραφίες στους συμμετέχοντες. Αυτοί διάλεξαν όσες τους έκαναν για να τους οδηγήσουν σε μια ιστορία ή αλλιώς φωτοιστορία....

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Καραβά Μίκα, Αγγελική Ντέρτη, Μαρία Νικολαΐδου, Ελίνα Μενούνου

«Λίγο πιο πέρα απ' το χωριό στην άκρη του δάσους, σε μια καλύβα ζούσε ένας παράξενος γέρος. Είχε άγρια όψη, μακριά γκριζα μαλλιά και γένια, ρούχα μπαλωμένα, μα η καρδιά του ήταν ζεστή και γλυκιά. «Τρελό του χωριού» τον φώναζαν όλοι και τα παιδιά σαν τον έβλεπαν στο δρόμο του έλεγαν λόγια κοροϊδευτικά. Έτσι, ζούσε μόνος για τους ανθρώπους. Ωστόσο είχε πολλούς φίλους. Οι φίλοι του ήταν τα πλάσματα του δάσους και σκοπός του ήταν να τα προστατεύει. Κι ήρθε μια μέρα που δεν εμφανίστηκε στο δάσος. Την απουσία του πρόσεξαν οι ελατοπαπαδίτσες και διέδωσαν το νέο με το κελιάδισμά τους απ' τη μια άκρη στην άλλη.

- Τον είδατε;
- Γιατί δεν φάνηκε;
- Μήπως του συνέβη κανένα κακό;
- Εμείς οι φίλοι του πρέπει να τον βοηθήσουμε.

Εκείνη την ώρα είδαν από κάτω τον σιαπτοπόντικα και του είπαν.

- Εεεεε σιαπτοπόντικα τρέξε να δεις τι συμβαίνει με τον γερο-φίλο μας.

Ο σιαπτοπόντικας πήγε όσο πιο γρήγορα μπορούσε, τρύπωσε στην καλύβα κι άκουσε τον γέρο φίλο του να ανασαίνει βαριά, ξαπλωμένος στο κρεβάτι. Αυτός με δυσκολία άνοιξε τα μάτια. Σαν είδε τον μικρό σιαπτοπόντικα να τον κοιτάζει απορημένος, του είπε.

- Μικρέ μου, μάλλον ήρθε ο καιρός να σας αφήσω.
- Αν φύγεις εσύ ποιος θα μας προστατεύει απ' τους άπληστους ανθρώπους;
- Αν θες πραγματικά να με βοηθήσεις, πήγαινε στο σοφό πνεύμα του δάσους κι αυτό ίσως σου δώσει απάντηση.

Ο σιαπτοπόντικας έφυγε. Στο δρόμο αναρωτιόταν και μονολογούσε.

«Το πνεύμα του δάσους; Και ποιο είναι αυτό; Πού θα το βρω;»

Την φωνή του άκουσε ένα λευκό μανιτάρι και τον συμβούλεψε

- Στο ελαφόδεντρο πήγαινε, αυτό ξέρει.

Λίγο πιο πέρα, βρέθηκε μπροστά σ' ένα δέντρο με μορφή ελαφιού. Στάθηκε και είπε

- Μάλλον εσύ είσαι το ελαφόδεντρο. Μήπως μπορείς να μου πεις πού κατοικεί το πνεύμα του δάσους;

Και με βαριά φωνή, εκείνο απάντησε

- Πάρε το μονοπάτι με τις καστανιές. Στο τέλος του, θα βρεις την γέρινη καστανιά με τη μεγάλη κουφάλα. Εκεί βρίσκεται το πνεύμα του δάσους. Αυτό είναι σοφό και θα σου δώσει απαντήσεις για ότι ζητάς.

Απορημένος με τον ίδιο του τον εαυτό και το κουράγιο του, έφτασε επιτέλους στη γέρινη καστανιά. Αυτή γνώριζε το λόγο της επίσκεψής του και του είπε

- Αν θες ο γερο-φίλος μας να γίνει αθάνατος και να τον έχουμε για πάντα κοντά μας, πάρε από τα κλαδιά μου λίγα βρύα, λίγο ρετσίνι από τα έλατα, ζήτα από τη λαγομηλιά τρεις κόκκινους καρπούς, πάρε και λίγο νερό από το ποτάμι κι άφησέ τα στο φως του φεγγαριού για μια νύχτα. Ύστερα, ανακάτεψέ τα και δώσε μια κουταλιά από αυτά στο γερο-φίλο μας. Ο σιαπτοπόντικας, έκανε ότι του είπε το πνεύμα του δάσους. Ο γερο- τρελός έγινε καλά. Το θαύμα μαθεύτηκε και στο χωριό. Από τότε όλοι τον φώναζαν γέρο-σοφό κι άκουγαν τις συμβουλές του.»